

да ся врнешъ подирѣ ми. На готово сѣкий обива

Хасанъ— Ама не знаешъ... Меня не че мие страхъ... или велякимъ, очи ми не навякнали още да проливатъ кръвъ. Остави ми сега да заколя единъ геуринъ, че да видишь сѣтиѣ какъ лѣсно ще сѣвж.

Юмеръ— *(на другитъ)* Свързахте ли ги? Хайде сега да ги закарате право на пашѣтж. Ето и азъ идж.

(Подкарва ги. Хасанъ повива глава и изти подиръ имъ)

ЯВЛЕНИЕ III.

Горнитъ.

Юмеръ— Ти хасане, глѣдамъ ти имашъ сърдце и ще вършешъ работа, илѣ ты е страхъ.

Хасанъ— Азъ не че не съмъ юнакъ, бабаитинъ ! само, както казвашь, тамамъ когато трѣбва; да нападна на душманина, дострашава мя.

Юмеръ— То има леснина: да ти дамъ азъ тебе единъ муска за страхъ, че тогазъ, не бой ся.

Хасанъ— Аманж билвирмисинъ Юмераа, дай ми.

Юмеръ— Азъ имамъ двѣ *(изважда отъ пазвата си единъ мускж)* На ! ти единѣтж *(закачва я нашийта му)*.

Хасанъ— Алларазосунъ, Юмераага. Сега вишь-алла, страхъ мрахъ не остана. Азъ ще ти ся моля и за друго, амж !

Юмеръ— Какво друго ?

Хасанъ— Да ми дѣдешъ и една муска за стрѣлж да не мя хваща. Да имамъ и нея, тогазъ вепчкѣтѣ геури по свѣта да ти избия.

Юмеръ— Това не можъ направѣ, защото само единъ имамъ за менъ си.

ЯВЛЕНИЕ IV.

Горнитъ нѣколко. Турцитъ

Единъ Турчинъ— Юмераага, ади, скоро: чеж